

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1598/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.061/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Bordás Zsolt ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz nyújtott be, amelyben a Kúria Kfv.I.35.061/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és – a Debreceni Törvényszék 15.K.701.183/2024/23. számú ítéletére kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az adóhatóság általános forgalmi adó adónemre vonatkozóan lefolytatott vizsgálat eredményeképpen – amelyben az éttermi, mozgó vendéglátással foglalkozó indítványozó cég bevételeinek valószínűsítésére becslési eljárást alkalmaztak – adókülönbötet állapított meg, és adóhiány, adóbírság, valamint késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte az indítványozót. Erre azért került sor, mert a hatóság arra jutott, hogy az indítványozónál a regisztrált árbevétel és a valós értékesítés bevétele között jelentős eltérés állt fenn (például, mert az egyes rendelkezések teljesítésekor az indítványozó nem tett eleget a nyugtaadási kötelezettségének, illetve nem az adott ügyletre érvényes, helyes áfakulcsot alkalmazta). Az adóhatóság eljárása során egyebek mellett próbavásárlást tartott, különböző napokon forgalomszámlálást végzett, bekérte az indítványozó bankszámlaforgalmi adatait, tanúkat hallgatott meg, áttekintette a cég könyvelését, továbbá támaszkodott annak a weboldalnak a tárhelyszolgáltatója által átadott rendelési adatokra is, amelyen keresztül az indítványozó a megrendeléseket fogadta.

- [3] Az indítványozó keresetét a Debreceni Törvényszék 15.K.701.183/2024/23. számú ítéletével elutasította. A Kúria Kfv.I.35.061/2025/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta.
- [4] 2. Az indítvány részletesen bemutatja az ügyében folyt eljárást, illetve az azzal kapcsolatos kifogásait, amelyek nagyrészt a tárhelyszolgáltatótól bekért adatokkal kapcsolatosak: álláspontja szerint az adóhatóság általi adatbekérés és annak módja sem volt jogszerű, az adatok hitelessége, integritása, sértetlensége nem bizonyítható, valamint a tárgyidőszakon kívüli (személyes) adatok is átadásra kerültek az adóhatóság részére. Ráadásul az érintett időszak egy részében nem is az indítványozó volt tulajdonosa a *domain* névnek, a tárhelyszolgáltató nem vele állt szerződéses jogviszonyban. Ezért szerinte az adatbázis, amely a becslési eljárás alapját képezte, nem lett volna felhasználható az eljárásban, illetve sérelmes a közös adóztatás is, tehát az, hogy a hatóság a közös rendelési weboldalt használó két „gazdasági társaság együttes értékesítésének összegét állapította meg, amelyet a két társaság között a bevételszerző tevékenységhez fűződő anyagköltségek arányában osztott meg”. [A kúriai végzésbe foglalt tényállás (lásd: Kúria Kfv.I.35.061/2025/2. számú végzése, Indokolás [2]-[3]) szerint az indítványozó cég és a másik cég közösen használtak egy weboldalt akként, hogy az arra érkező megrendeléseket nem választották szét, azokat mindkét társaság teljesíthette. A két cég tulajdonosa és képviselője ugyanaz a személy volt.] Mindemellett az indítványozó megítélése szerint az adóhatóság nem tartotta be maradéktalanul az eljárási szabályokat, nem tisztázta megfelelően a tényállást, megalapozatlanul és nem is megfelelően alkalmazta a becslés módszerét, döntéséből nem világos, hogy milyen alapon került sor jogszabálysértés megállapítására, számszakilag hogyan jutott a határozatába foglalt következtetésekre, illetve az indítványozó ügyében hozott hatósági és bírósági döntések is több ponton tévesek és (ön)ellentmondásosak.
- [5] A panaszos indítványában és indítvány-kiegészítésében a következőképpen kapcsolja össze az ügyet az általa az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tekintetében állított alapjogsérelmekkel (indítvány 78-80. oldal, indítvány-kiegészítés).
- [6] Hivatkozik arra, hogy az adóhatóság az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését sértő eljárási hibát követett el azzal, hogy a becslésre vonatkozó tájékoztatása – amelyet az indítványozó 2023. július 13. napján vett át – nem előzte meg az ellenőrzési jegyzőkönyv 2023. július 7-ei átadását, egyebekben pedig a tájékoztatás hiányos is volt.
- [7] Az adóhatóság és a Debreceni Törvényszék döntése is túlságosan általános, ezáltal pedig hiányos az elmarasztalás alapjául szolgáló adatbázisok és a tárolt adatok adóhatóság által való megszerzése és felhasználása, valamint az adatbázisok kezelése tekintetében felhozott indítványozói aggályok tekintetében. Emiatt sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált

indokolt döntéshez való jog. Továbbá a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon „eloldotta magát a törvényeknek való alávetettségétől” is, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelmét okozva nem biztosított érdemben hatékony jogorvoslatot az indítványozó számára.

- [8] A tisztességes eljáráshoz való joggal ellentétes az adóhatóság által alkalmazott, két cégre vonatkozó „közös becslés”. Ennek oka egyrészt, hogy a másik érintett cég iratanyagát az indítványozó nem kapta (nem kaphatta) meg, és emiatt el volt zárva „az érdemi észrevételezéstől, az ellenbizonyítástól”. „Hibás és ellentmondásos a két társaság közötti megosztás alapja” is, mivel az adóhatóság vegyesen árubeszerzési és anyagköltségre is hivatkozik, holott ezek különböző fogalmak. Ellentmondásos az is, hogy az adóhatóság a „jutalék utáni adókötelezettség megállapítás” körében még el tudta különíteni a két cég közötti megrendeléseket, de az „eltitkolt bevétel” tekintetében erre mégsem látott lehetőséget.
- [9] A megrendelések két cég közötti megosztására vonatkozó nyilvántartást – belső elszámolást – az indítványozó nem vezetett, és mivel arra nem is volt köteles, ennek hiányából a tisztességes eljárás követelményeit betartva nem lehetett volna rá nézve hátrányos következtetéseket levonni, különösen nem lehetett volna erre hivatkozással becslési eljárást elrendelni. Ráadásul a hatóság a tárhelyszolgáltató által végzett technikai adatmentésre nyilvántartásként hivatkozott, holott a „becslés és a nyilvántartásként kezelés egymás kizáró kategóriák”, ez az önellentmondás szintén sérti a tisztességes eljárás követelményét.
- [10] Az indítványozó sérelmezi, hogy az adóhatóság bár elbírálta, de nem foglalta rendelkező részbe a tárhelyszolgáltatótól való adatbekérő végzést támadó fellebbezését, ami szerinte sérti a tisztességes eljárás követelményét és a jogorvoslathoz való jogot is. Egyébként pedig téves is az az ítéleti álláspont, miszerint „az adóhatóság jogszerűen szerezte be a tárhelyszolgáltató által átadott adatokat”, és jogszerűtlenül beszerzett adataira nem lehet döntést alapítani.
- [11] Az indítványozó hivatkozik arra is, hogy ügyében – a tárhelyszolgáltatótól bekért adatbázis hitelességének megítélése körében – szakkérdések kerültek eldöntésre szakértő kirendelése nélkül.
- [12] A Kúria döntését az indítványozó alapvetően azért tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközőnek, mert a Kúria megtagadta a felülvizsgálati kérelem befogadását, ezzel „kivonva magát a törvényeknek való alávetettség alól”, másrészt nem ismerte fel annak alkotmányos jelentőségét, hogy az indokolási kötelezettség megsértése a törvényszék részéről a tisztességes eljáráshoz való jog megsértéséhez vezetett, harmadrészt pedig döntése által „nem nyújtott érdemi és hatékony jogorvoslatot az alaptörvényt sértő bírósági ítélet ellen”.
- [13] Az indítványozó végezetül azt is állítja, hogy az eljárásban nem vették figyelembe a „jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó európai uniós előírásokat – GDPR, HÉA-

irányelv – és az Európai Unió Bírósága következetes joggyakorlatát”, ezért a bíróságok önkényesen jártak el, és döntésük ebből az okból sem tisztességes.

- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. A bírósági eljárást befejező kúriai végzést követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik (az indítványozó cég vagyoni helyzetét közvetlenül érinti a szóban forgó adóhatósági ügy kimenetele, ezért az alkotmányjogi panasz eljárás lefolytatásának nem akadály, hogy az indítványozó cég kényszertörlesztés alatt áll), érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt perben felperes volt – fennáll. A jogi képviselő csatolta a meghatalmazását. A Kúria végzése az eljárást befejező olyan döntés, amely mérlegelés eredményeként született, ezért a panasz megfelel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglalt követelménynek, azaz azon keresztül az Alkotmánybíróság panaszt a Debreceni Törvényszék 15.K.701.183/2024/23. számú ítélete vonatkozásában is vizsgálhatta (lásd hasonlóan például: 3016/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [12]). A panaszos Alaptörvényben biztosított jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés] sérelmére hivatkozik, így a kérelem eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának is. A kérelem alapvetően teljesíti a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményét is.
- [16] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [17] Az Alkotmánybíróság egyrészt megállapította, hogy a tisztességes (hatósági és bírósági) eljáráshoz való joggal, valamint a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az ügy nem vet fel új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést az Alkotmánybíróság gyakorlatához képest (lásd különösen például az indokolt döntéshez való jogot érintően: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]–[34]).
- [18] Az Alkotmánybíróság másrészt – a bírói döntések indokait kifogásoló alkotmányjogi panaszokat elbíráló korábbi döntéseihez hasonlóan – emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [...]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállón

értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [19] A becsatolt iratok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel ebben az ügyben, mivel az indítványozónak az eljárás során előadott észrevételei nem maradtak válasz nélkül (például a tárhelyszolgáltató által átadott rendelési adatok felhasználása tekintetében lásd a Debreceni Törvényszék 15.K.701.183/2024/23. számú ítéletének [13] és [59]-[60] indokolási pontjait). Az Alkotmánybíróság utal e körben állandó gyakorlatára, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés {3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panasza egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, hanem a tényállás megállapítását, a bizonyítékok értékelését, az eljáró hatóság és a bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának a helytállóságát, jogszerűségét vitatja, és ekként a támadott törvényszéki ítéletben, illetve a kúriai végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. A fent kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő – a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó – kérdések a jogalkalmazó feladat- és hatáskörébe tartoznak, ezek felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán.
- [21] Az Alkotmánybíróság rámutat ezzel összefüggésben, hogy állandó gyakorlata szerint nem minden eljárásjogi szabálysértés, illetve esetleges törvénysértés eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését {például: 3335/2024. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [28]}. Továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből csupán az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni. A jogorvoslathoz való jog azonban nem értelmezhető akként, hogy az magába foglalná a kérelmező számára kedvező döntés

meghozatalának jogát {lásd például: 3220/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az Alkotmánybíróság megerősíti e körben azt is, hogy „annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, jelen ügyben nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3428/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[22] Mindezek alapján az ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételege sem áll fenn.

[23] 4. Összefoglalva a fentieket, az alkotmányjogi panasz nem teljesítette a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételét, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 30.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró